

Савецкая БЕЛАРУСЬ

ВЫДАННЯЕ РУКОНОМУ СОЦЫАЛСТЫЧНАЙ САВЕЦКАЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСІ. № 71 (81). Субота, 27-га лістапада 1920 г.

„Бацька“ уцякае.

Апошніе тэлеграмы прынеслі весткі, што банды „генерала“ Балаховіча разьбіты чырвонаармейцамі і назлом галавы уцякаюць з Беларусі.

Усім вядомі бандыт, гунціват і суцяга - Балаховіч, над клічкаю „Бацька“, етрапіў усякую надзею заманіць у свой рабаўнічы паганы становішча чеснага працоўнага сына Беларусі. Называючы ябё дэмократам і ідучы за незалежную дэмократычную Беларусь, на справе быў заўсёды супіцам і палацом Беларускага працоўнага сялянства. Тыя гарады, мястэчкі і вёскі, дзе прайшоў з сваімі „дзяцьмі“ „бацька“, міколі не забудуць яго. А хто яго „дзеці“ — яго „армія“? Гэта такіе самыя разбойнікі, як і ён сам. Там большасць старых ахвіпераў, у якіх заўсёды зануе думка вярнуць залатые пагоны, вярнуць жандарскі бізун, вярнуць царскую Расею. Ім на можа быць мейсца ў чырвонай армії, яны няздолъны для святой працы, ім толькі засталося адно — даканаць свае апошніе дні ў гэтых асінім гняздзе.

Але малутнай мазалістай рука пролетарыята шмат раскідала гэтых асініх гнёздаў, растрывушыла яна і апошніе гняздоўгнядзе „бацькі“. Ён уцякае... А куды? Вядома туды, адкуль зявіўся: ў Рыгу, ў Варшаву, дзе зноў распачне сваю п'янную вакханію. А яго „дзеці“ зыгінучь, як рудые мыши.

Яго пляны стаць дыктатарам на працоўнай Беларусі праваліся навылёт зямлі.

Хто асьмеліцца стаць кіраўніком працоўнага народу, калі ні ён сам-працоўны народ.

І ты працоўны народ Беларусі будзь сам гаспадар сваей бацькаўшчыны. Ты будзь прырыхтованы заўсёды раскідаць паганае гнездо на сваей зямлі, самнуп’ць усякую шэльму ў тры пагібелі і пагнаць ад сябе за трыдаевіць зямель. „Бацька“ уцякае-калисом дарога... Ня дай Божа ніколі бачыць нашай Бацькаўшчыне гэткага „бацькі“... Няхай ён зыгіне назаўсёды разам з сваімі „дзеткамі“, бо і ім на мейсца на нашай зямлі.

Істныя бацькі і дзеці працоўнай Беларусі ня пакінуць сваей Бацькаўшчыны. Яны хутчэй загінуць у сваей хаце, змагаючыся з ворагамі, чым стануць наймітамі паноў і капиталаў. Той на сын бацькаўшчыны, хто кідае яе ў цяжкую хвілю. Працоўны народ Беларусі — вось яе верны сын. Ён да апошніх каплі крыўі будзе змагацца за свой гаротны край. Ён будзе змагацца з усімі тымі, хто прадыгруе свою канцюрастую ланчу на ўласцік працоўнага народу. Толькі ўласцік працоўнага народу будзе мець мейсца на Беларусі.

Съмерць усім панам дар маедам, якія хочуць вярнуць імперію. Хто на хоча-

ісьці побач з працоўным народам — той вораг народа. Тому на мейсца тут.

Той на мае права называць

ца дзяцём Бацькаўшчыны. Той пакуль на позиція хай уцякае хутчэй за сваім „бацькам“.

Абарона Савецкіх Рэспублік.

да 24 лістапада.

Захадні фронт.

Наўочнай Мазыра рэшткі войск Балаховіча, уцякаючы перад нашай конніцай і нашай пяхотай, пераправіліся па лёдзе праз раку Іна ў ліку некалькіх сот чалавек і далей уцякаюць у наўочна-захаднім кірунку.

На дапаўніцельных вестках у часе аперадні прыход Пятлюры намі захоплена да 12.000 падоніх, 3 броняпоязды, 35 гарматаў, больш 300 куляматаў і іншая ваеннае здабыча.

За ваянкома палавога штабу Рэспублікі Данішэўскі.

Англія і Расея.

Расейскае пытанье ў ангельскім парламанце.

18-га лістапада ў парламанце ў звязку з заяўлівай Лейд-Джорджа аб гандлёвых зносінах з Расеяй быў заданы рад пытаньня.

Першая група пытаньня датычылася разглядзу ў парламанце ўмоваў згоды. Лейд-Джордж на гэтые пытанні адказваў нявыразна, гаворачы, што можа будзе магчымасьць гэткага разглядзу, але не адказаў на пытанье, ці спрэчкі ў гэтым пытанні адбудуцца перад, ці пасля разыфікацыі дагавору.

Другая група пытаньняў заўважыла ангельскіх падоніх у Баку. Адказваў Бонар-Лоу, які заяўліў, што калі Англія будзе вясіці гандлю з Расеяй, то ядывым способам дабіцца чаго-колечы ад Расеі з'яўляецца вайна. На паставленне ў звязку з гэтым пытаньнем, ці ангельскае правительства мае намер падаць руку „забойцам“, Бонар-Лоу адказаў, што нікога ня прыムашаюць вітацца з кім колечы.

Трэцяя група пытаньняў адносілася да ангельскіх карабліў у Чорным моры і ангельскіх нафцяных прадпрыемстваў у Баку. Старшыня міністар заявіў, што ў сучас-

ны момант у Чорным моры знаходзіцца адзін лёгкі крейсер і два нішчыцелі, атрафілены туды з Кастантынопалю з мэтай перашкодзіць незаконнай перавозцы зружжа турецкім нацыяналістамі ў Малой Азіі. На паставленне Баркоттам пытаньне, ці з'яўляецца панірэдні ўмовай распачацця гандлю з Расеяй поўні зварот растратаў панесеных ангельскімі чыноўнікамі і нафцянымі прадпрыемствамі ў Баку, і ці будзе заплачана акцыянерамі за ўсе рэкламаваныя ў іх нафцы, старшыня адказаў, што гэтае пытанье будзе напэўна забараўваша пры фармальных мірных перагаворах з Расеяй. Апрача гэтага, старшыня зъяўляў увагу на тое, што Баку знаходзіцца ў Азейберджанскай рэспубліцы, заявіўшай аб сваіх незалежнасці ад Савецкай Расеі. Апошняя група пытаньняў датычыла адной новай газеты, прычым было адзначана, што газета выдаецца вядомымі комуністамі. Хоры адказаў, што заходы аб гандлёвых прадпрыемствах не дае ўладам права адмовіць грамадзянству ў прызнанні яго толькі дзеле таго, што дыректарамі яго з'яўляюцца комуністы.

Заціш перад бурай.

Усе політычне революційне у гісторії європейських народів заусіди пачыналіся на заходзе Эўропы і адтоль расплюскуваліся на ўсход. Ва ўсіх галінах, як політычнага, так і грамадзянскага жыцьца заход заусіди задаў, як кажуць, тон. Гэтак было, і думалі, што гэтак будзе заусіди. Спадзяваліся, што і нацыяльная революція гэта знача аслабаненне працоўных мас з пад ярма капиталу, адыйдзе гэтак сама з заходу.

Алчыбская революція да мячэнту разьбіла гэты мільйны погляд. Усход Эўропы, больш мо' дзікі чымсь заход, але за тое больш съвежы, з большымі жыцьцёвымі сіламі, менш затручаны гнілою, хвальшывай буржунай культурой, праубудзіўся і загаманіў такім голасам і аб тых речах, як не гаманіў дагэтуль ніхто. І покуль заход, аглумінавшы неспадабкай, што віваліся з яго рук першынства, спазіраў задзіўленымі очымі навокал,—усход ужо пачаў перабудоўваць сваё жыцьцё на зусім іншым фундаменце, чымсь быў пабудовы заход.

І сталася гэтак, што адтоль усход выперадзіў заход, што ўсход стаў будучынай для заходу, адным словам, усход стаў задаваць тон.

Як перш усё новае ў людзім жыцьці, увесе багаты за час здабытка ю людзкога постулу гуртаваўся на заходзе Эўропы і адтоль паволі расплюваўся на ўсход, так цікава на ўсходзе Эўропы згуртавалася ўсё съвежае, дагэтуль нігдзе ні знанае. Агромадніе абшары ўсходняй Эўропы сталі месцам панаўнія працаўнікоў, у той

час, як на заходзе цалком яшчэ пануе капитал.

І сёньня гэтае панства працаўнікоў вядзе вялікае змаганье з панствам капиталу. Межы ўладарства працы ўсё больш пашыраюцца на заходзе, усё больш абшару вырываюць з капцюроў капиталу. Найважнейшыя з славянскіх шлямёнаў ужо абыдналіся пад Савецкім съцігам, пад съцігам нацыяльной революцыі. Адгадаўшы іх у сучасны момант ад яміецкіх пролетарыў дробныя народы, дробныя дзяржавы, паўстаўшы на руінах быўшага царыцтва. Сацыяльная революція, як марскі прыліў, як можа іх мінуць усім магутым поступу на заходе.

І мыльца тнє, што спадзяецца, што працаўнікі Нямеччыны, Італіі і Францыі перш скінуць ярмо капиталу ў сваіх краёх, чымсь працаўнікі Польшчы, Літвы і інш. Революційная зараза больш працікла ў суседзкіх з Савецкім рэспублікамі дзяржавы, глыбей пусціла там карэнныя чымсь на заходзе.

Калі мы сёньня і бачым наўкі революційны застой у гэтых дзяржавах, то памятайма, што гэта ёсьць заціш перад бурай. Нацыянальнае пачынанне гэтых народаў, над якім зъдекваліся, якое крыду дзілі і душылі дагэтуль дужэйшыя, цяпер на час адурманіла прыфунды люд, на час праглынула і згуртавала ў сабе ўсю ўвагу, ўсю зацікаўленасць яго.

Аднак можна заўважыць, што гэты перыяд ужо мінае. Мы бачым, што эканомічнае пытанне ўжо ў Польшчы выступае на першое меансце ў працоўных масах. Польскіе рабочы і сяляне паміж захват-

віцкай вайной, якая абыцала ўзвірць Польшчу "ад мора да мора", і мірам які абыцала дадзі ім хлеб і працу, выбраўлі, як мы ведаем, гэты апошні. Польскі пролетарыят ужо даволі накарміўся нацыянальнымі і рэлігійнымі свабодамі, прыеўся ўжо яму хлеб "духоўны". Сёньня ён хоча накарміць нарашце і сваё цела.

У працягу апошніх месяцін на раз польскіе рабочы прарабавалі рашучыя мерамі палепшыць сваё жыцьцё. Забастовічы рух быў раскінуўся на ўсіх Польшчы. Аднак не хапала маднай таварыскасці паміж імі. Частка працаўнікоў яшчэ заходзілася пад уплыв нацыянальнага "патріятызму". Польскім панам удавалася ўгаварываць гэтую частку клясава яшчэ на асусім съядоміх рабочых

тым, што пакуль Польшча заходзіцца ў становішчы вайны, было б здрадай бацькаўшчыне рабіць унутры якіх колечы нецарэздкі забастоўкі і г. д. І вось дзеля гэтага ўсе рабочыя рукі, ўсе забастоўкі ў Польшчы дагэтуль канчаліся няудачай.

Інакш будзе справа ў момант, калі польскае працельства падніша заусідні мір з Савецкай ўладай, польскіе пролетары на новую віленскую авантuru бадай ужо на згодзяцца. Ня будзе варні, щэзьне апошняя іскра, якая падагравае цяперашнія тупое нацыянальнае пачуццё польскіх рабочых і сялян. Экономічнае пытанне цалком іх захопіць і наўхільным скуткам яго будзе сацыяльная революція ў Польшчы.

X.

У Савецкай Расеі.

Памяці Л. Н. Таўстога.

У дзень даесціцелтнай гадаўшчыны съмерці Л. Н. Таўстога на магілу вілікага пісьменніка сабраліся сяляне "Ясной Поляны" і акружайчых вёсак. К 12 гадзіні на магілу прыбыў прэзыдым Тульскага Губэрнскага Савету і палажчыў вінок.

Пасляя кароткіх прамоваў сяляне з делегаций напраўліліся ў вёску "Ясную Поляну" на закладку школы памяці даесціцелтнай гадаўшчыны.

Харчовая праца ў Сібіры.

Нядзяўна вірнуўшися з падэдзі на Сібіры член камітэта Наркампрада тав. Смірноў паведамляе, што агульнае політычнае становішча ў Сібіры дапамагае выпаўленню харчовых заданій цэнтру. Шы-

рокай хвалюю праішлі па Сібіры беспартыйныя карады сялянства, дзе ў першы час род ставілася на вырашэнне харчове пытанніе. Ўсё гэта мела добры ўплыў на ход раскладкі.

Пагрузка ў вагоны ў апошні месяц вельмі павялічылася: у кастрычніку з ранеех 100 дайшла да 400 вагонаў. Агульны ход харчовай кампаніі ў Сібіры дае надзею, што раскладка будзе выпашонена меней 80% гадовага задання.

У Арлоўскай губ.

Галоўная ўвага была звернута на бульбу. Выгружана бульбы 1 мільён пудоў, усяго ссыпаныя кале 5.000.000 п. Бульба прымаецца праста ў вагоны, часта вагонаў не хапае асабліва паміж станцыямі Арлоў-Тула.

Зыгіне цемната.

Зыгіне цемната.
Наша бедната
Граматнаю стане
І вакол слёб
У съмелай барацьбе
Вольным зокам гляне.
Пойдзе новы лад,
Кніжак будзе шмат
Рознае науки.
Карты прападуць
І не заследуць
Боек ад дакукі.
Пропадзе нуда,
Пропадзе жуда

Гідкай самагонкі.
Усе пачнуць пісаць,
Усе пачнуць чытаць
Па куткох старонкі.
І не пропадзе
Хлебароб нідзе
Зыгінуць забабоны.
Куды ні пайшоў
Ен ўсё знайшоў—
Чаласек вучоны.
Будзе съвет адкрыт.
Людзкі дабрабыт
Пойдзе шпарка ў гору.
Надышла пара,—
Граматы зара
З'яе па прасторы.

Дзед сівы і унук
Кожны да наўку
Хай ідзе з ахвотай.
Кічам к съвету ўсіх —
Старых і малых,
Парабкау і галоту.
Ведны люд, амнісі!
Грамаце вучысь!
Гэта--шчасьце, сонца!
Зыгіне тады ноц,
Цьма спадзе ад веч
У тваеі старонцы.
Разам з цемнатаю
Вораг зыгіне твой,
Выйдзеш ты у людзі.
Табой кіраваць,

Табой гандляваць
Болей пан ня будзе.

Болек, мазалёу
Ты для гультаў

Націраць ня будзеш.

Старае жыцьцё
Пойдзе ў нядыцьцё,
Ты аб ін забудзеш.

З молатан, з сярном
Ды яичэ з пяром

Сіла вырастасе.

У шчасьце ды ў бядзе,
У радасці ў нудзе

Кніжка памагае.

Святагор.

Барацьба між золатам і працай.

З самага пачатку рэвалюцыі ў Расей капіталісты і эксплойтаторы ўсяго съвету пачалі небяспеку. Яны адразу пачалі трывожыца і трывога іх была недарэнна. Яны відавочна угледзілі, што грунт рухаецца і пад іх нагамі. Яны добра ўцамілі, што разам з паўстаўшым рабочым людам Расей, каторы скінуў з сваіх плеч упира буржуя, пойдуць рабочы ўсяго съвету і ім, банкірам Эўропы, надындае сумы канец.

І вось залатые багі Францыі і Англіі дзеле того, каб перашкаджаць сваіму ўпаду, зараз ж пачалі радзіць раду і уладаіць свой пякельны хаўрус пад назоў "Антанта".

Яны хацелі зьнішчыць саюн корань рэвалюцыі, — Савецкую Расей, — каб не дапускаць гэтай "пошасці" да сваіх межаў. А межы ў іх досыць вялікіе, бо пад іх пятою заходзяцца ўсе драбнейшыя народы Эўропы, Азіі, Афрыкі і іш.

Усюды яны звязлі свае ручкі, усюды дзяржавы жывуць пад іх упідзівам, усюды яны сеюць, а жнуць — працоўны люд ўсяго съвету працуе для іх.

Як толькі гэта залатая хаўрузія затрубіла ў рог, дык як чэрві пасыпаліся на яе кліч правадыры чорнай сотні і крыжасмокі з усіх бакоў. Натяпкную мэлёдью пела ім Антанта — "Самавызначэнне і незалежнасць" дзеле сваіх гандлю будзіла шовінізм розных народнасцяў. А да гэтага яшчэ яна ў дадатак засыпала іх грашамі, вайсковымі прыладамі і смачнымі харчамі. "Пей і еш і працоўных людзей рэж!" — загадала яна контр-рэвалюцыянарам.

Нібы кожаны і пугачы на вылазілі з сваіх нораў быўшы царскіе генэралы і іншыя ворагі волі: розные Дзінікі, Юдзінічы, Пятлюры, Калчакі, Пілсудакі, Урангэлі і іншыя бацькі — усіх гэтых чорных "рэцараў" і зьліцьць труда.

Антанта іх літаральна абсипала золатам. І вось пачалося віліе змаганьне не на жыццё, а на съмерць паміж золатам і працай. З усіх бакоў, як крумкачы, абстуپілі антантавскіе найміты Савецкую Расею і пачалі че душыць. Энергічна змагалася адважная галодная і халодная Чырвоная армія з сваімі сітымі ўорагамі. Шмат ахварпалажыла яна на усіх фронтах на полі бітвы, у ста разах

павільчывала яна свае сілы ў тылу на фронце працы і вытрымала гэтую пякельную навальніцу. Адна за адной да ног рабочага люду падалі буйныя голавы контраправаці, бандатаў і пагромшчыкаў. Гэтак чынілася ў працягу трох гадоў.

У гэты самы час рабочы ўсяго съвету стараліся выказываць сваё спачуванье і тварыцасць Чырвоным байцем Савецкай Расеі. Ня глядзячы на цяжкія кары сваіх угнятацеляў, яны пачалі бунтавацца, адмаўляліся працаўцаў на фабрыках і заводах, дзе вырабляліся вайсковыя прылады для контраправацільных арміяў, не праpusкалі на проці-расейскі фронт караблі ў амуніцыю і іш. У Турэччыне, Іады, Эгіпце, Ірляндыі, Італіі, Грэцыі, Францыі і Англіі рабочы ўсё болей і болей пачалі бунтавацца і выказываць свае прычыні да рабочага люду Расеі. Складаўся ў Маскве ўсясьветны III Інгерацыйны, у Англіі утварыўся рабочы Савет чыннасці і ўсясьветныя банкіры не маглі спыніць гэтых вялікіх рух рэвалюцыі ва ўсіх краёх зямлі.

Аднак жа барацьба паміж золатам і працай вялася з ранейшай энэргіяй, як супініўшися ні на крок, хача банкіры пачалі здаваць свае панацы адну за адной: спынілася вайна з Польшчай, Урангэль разбіты дащэнту, розные "бацькі" і "атаманы" ужо знаходзяцца пры кананіні. Дробныя дзяржавы, як, напр., Грэцыя і Турэччына ўжо паўстали працоўні Антанты.

Грунт пад нагамі Антанты з кожным днём робіцца ўсё болей рыхлым і няустойчывым. Ад іхнага золата аддае трунай трухляпінай, аднак жа яны яшчэ задумываюць новыя фокусы, намацываюць і шукаюць слабыя месцы межаў Савецкай Расеі, дзе можна было бы зноў прыняцца да работы, дзе б зноў арудавалі іхніе афіцэры, інструктары, іхніе знамінітныя "місі" і агіднае золата: яны лезуть на Каўказ, падбухторыўся Румынію і, словам, як утапаючыя хапаюцца за саломінкі.

Барацьба паміж золатам і працай яшчэ не закончылася. Яшчэ не адзін фронт Антанты створыць працоўні нас, яшчэ новых наймітаў знайдзе яна за багатую плату. Але перашагнуўшы праз столькі трупаў прадажднікаў і падлякоў, мы здолеем насьці наперад усаму съвету свой чырвоны

сцяг Волі і Працы і разам з працоўным людам усяго съвету стопчым пад ногі ўсіх наймітаў контраправацільны і паганых банкіраў-правадыроў і іх пракладае золата.

Возьме верх праца!

Вольны.

Вакол разгрому Урангэля.

На ведаюць куды дзеца.

Парыжскі "Последніе Ноўости" паведамляюць аб немагчымасці высадзіць вывезеные з Крыму Урангэльскіе войскі ў Румыніі або на каўкаскім узъбярэжжы. Наиболіш магчыма што высадка будзе ў Эўропейскай Турцыі або на баўгарскім узъбярэжжы. Усяго было вывезена 20—30 тысяч салдат і 80 тысяч цывільных асоб. Амерыканскі прадстаўнік заявіў, што амерыканскі ўрад дзякуючы сваёй прасталюдзкай лігасці спрабуе выратаваць рэшткі урангэльскай арміі, але гэта спроба ня мае на мэце жадных політычных заданінь. Амерыканскі ўрад мае намер гэтак сама распачаць гандлёвые зносныя з Савецкай Расеяй.

Зусім спрэядліва.

З прычынам разгрому Урангэля парыжскі "Матэн" ад 15-га лістапада піша: "Заняўши Крым, бальшавікі там зноідзіць гэтульскую моц розных вялікіх магарылаў, пакінутых паудёнай арміяй, што гэта значае павалычыць і узмациніць силу Чырвонай арміі.

Даўно па:

Кадаецкая газета "Руль" падае паведамленне з Парыжа ад 18-га лістапада, што французскі старшыня міністэрства Максіміліан Лейг, прыняў Маклакова, які заўтася, якімі цілі будзе адрасіны французскага ўраду да Урангэля. Лейг быццам адказаў, што Францыя адгэтуль ня будзе аказваць нікакай падмогі на Урангэлю і яго заступнікам.

У Батуме.

При адгрыманні вестак аб разгроме Урангэля, загранічныя і некатаравыя крэмскія падходы паднілі Савецкіе сцягі. На гмаху Усе'сійскага Саюзу Маракоў узяўся гандлёвы Савецкі сэргаторы мясцовай Грузіі лада сарвала пасыль.

мовіліся спусьціць яго. На другі дзень старшыня мясцовага аддзяленія саюзу маракоў быў арыштаваны. Расейскі консул заявіў пратэст.

У Расейскім консульстве прыкмячаецца наплыў баўшых сеялагвардзейскіх афіцэраў жадаючых ехачь у Расею.

У Польшчы.

Дэмобілізацыя арміі.

Як паведамляюць французскіе газеты, польскі венны міністэр заявіў, што апрацованы план дэмобілізацыі польскай арміі, дзякуючы якому значны лік салдат будзе распушчаны па хатах.

Марка падаець.

Польская марка за апошнія дні зноў значна панізілася. 12 лістапада за 1 долар власцілі 410 польскіх марак.

У Літве.

Паўстаныне ў войсках Жэліховскага.

Адтрыманы пеўніе весткі аб паўстаныне ў войсках Жэліховскага. Акружаны ўесь паўстанчыя полк, але не здаецца. Паўстанцы захапілі 4 оранявікі. Паўстаныне носіць рэвалюцыйны характар. Салдаты заявілі, што яны ў ходзе вялікія за інтерэсы паноў і вымагаюць, как скінуць узурпатора Жэліховскага.

Паліні нарушаюць перамірье.

Газета "Осервэр" перадае, афэцціяльную тэлеграму з Ковену, паводлуг якой кантрольная камісія Лігі Нацыяў прыбыла праз Варшаву і Вільню ў Ігу, дзе яна была затрымана з прачын пасутасці масла чыгуанкі. Камісія працавала літоускаму ўраду паслаць делегацію у Ігу дабле спатканыя з палікамі і утварэнні перамірня. Як паведамляюць з літоускіх краін, аднак наступ падыходу аднавіўся пасыль утварэнні перамірня, з прычын чаго камісія запатрабавала тлумачэння з Вільні і Варшавы.

Падеда літоўцаў.

19-га лістапада літоўскіе войскі занялі Шырвінты, захапілі ў палон польскі штаб брыгады і палка і шмат вайсковай здабычы. У Шырвінтах сам Жэліховскі чучыцца папаў у палон.

Што чуваць заграніцай.

Англія і Савецкая Расея.

Документ аб гандлівай згадзе паміж Англіяй з наміткоту. Ангельскіе правіцельства ў бліжэйшыя дні падаць гэты дакумент нашаму прадстаўніку ў Лёндане тав. Красіну.

Комунізм Амерыкі.

Як паведамляюць мексіканскіе газеты (Мексіка гэта вёсць паўднёвая часць Паўночной Амерыкі) комуністычны рух у Цэнтральнай Амерыцы ў вабласціх: Ганурусе, Сальвадоры і Гватемале часягас гэткіх намераў, што правіцельства вельмі занепакоена. У Сальвадоры німа ніводнай галіны прымесловасці, дзе б не адбываліся забастоўкі. Забастоўчнікі занялі ўсе чыгункі і затрымалі паязды з пукрам, рисам і садовінай, якія скроўваліся да гавані.

Ні на якія згоды бастуючыя ідуць і патрабуюць поўнага задаволення ў пытаныні аб заработка плаце і аб рабочым часе. Комуністы маюць уласную друкарню, дзе друкуюць сваю газету.

Француская чырвоная моладзь.

У Парыже на з'ездзе французскай моладзі з удзелам делегатаў ад загранічных саюзаў было пастаноўлены, што цяпер перад моладзьдзю стаіць заданне прынайсамы разлучы ўздел у рэвалюцыйнай барацьбе працоўнага люду дае захвату дзяржаўнай улады. Накомуністычную платформу павінна стаць саюзні французской моладзі і выгнаць з сваіх радоў усіх эгоістікаў.

З'езд безработных.

У Берліне цяпер адбываецца з'езд безработных. Як паведамляюць берлінскіе газеты 17-га лістапада была прынята разалюцыя патрабуючая або працы, або грашовай дапамогі безработным у размеры праходжунага мінімума. Разалюцыя гэтак сама патрабуе перадачы рабочым кан тролю над фабрічнымі вырабамі.

Становішча рабочых у Венгрыі.

Венгерскі з'езд прафесіянальных саюзаў адзначае, што становішча рабочага клясу ў Венгрыі вельмі драное. 65% рабочых бяз працы і не адтрымліваюць ад дзяржавы ніякай дапамогі; жыцьце па-

даражала больш чымсь на 5.000%, заработка плата павялічана толькі на 1.500%.

Жыдоўскіе пагромы.

Венскі кореспондент "Морнінг Пост" паведамляе ад 12-га лістапада, што з Будапешту изыходзяць усё новыя весткі аб жыдоўскіх пагромах. У часе аднаго з апошніх пагромаў у Будапешце ранена 400 жыдоў. Пагромамі кіруюць ваянныя групы, якія называюць сябе "белай гвардіяй".

Узбройваюцца.

Французскі марскі міністар Лантрі азнаёміў газеты з сваёй новай праграмай для забеспічэння верхаводства Францыі ў Сяродземным моры. Цвялі гэтай меты Лантрі патрабуе 6 новых шыбкаходных крейсераў і 12 падводных лодак, апрача спаўнічых ужо службу 11 крейсераў.

Недахват харчоў у Румыніі. "Бесарабскі Лісток" паведамляе, што з прычыны харчовага недахвату ў буйных румынскіх цэнтрах на 20 дзён спыняеца рух па бакавых чыгунках. Харчовы недахват асабліва адчуваецца ў Букарэсьце.

Намінуяча грамадзянская вайна ў Венгрыі.

Венскі кореспондент "Дэйлі Гэрольд" паведамляе ад 12-га лістапада, што ў Венгрыі намінуяча грамадзянская вайна. Намінуяца дзяве групы, якія павінны будаць стаўкунцца ў барацьбе за ўладу. Гэта з аднаго боку новы камандуючы войскамі ў Будапешце ген. Лукашыц, з другога боку — Хорці. Лукашыц вядомы, як прыхільнік Габсбургскай дынастыі. Хорці як хоча захапіць ўладу для сябе. Той факт, што Хорці прымушан згадацца з назначэннем Лукашыца, даказвае слабасць Хорці. За Лукашыцам стаіць усё кадравае афіцэрства, якое мае метай установіць ваянную дзіктатуру. 12-га паміж абедзвюмі групамі ужо адбылася стычка, ў разультате якой 4 забіта і 19 ранена. У горадзе пануе сполах, насяленыя таўпамі ўцякае з гораду, адчуваюцца беспарядкі на чыгунках. У Копанье-кале Будапешту 12-га лістапада адбылася рабочая маніфэстация з пеньнем "Інтернацыяналу" і з чырвонымі сцягамі.

Што робіцца на Беларусі.

Нарада сельскіх саветаў.

14-га лістапада адбылася нарада сельскіх саветаў Сенінскай вол. Менскага павету. Делегатаў прыбыло 40 чалавек. Абгаварваліся наступнія пытаныні: бягучы момант, даклад вадаснога рэвалюцыйнага камітету, зямельнага аддзела, аддзела народнай працьветы, харчове пытаныне і барацьба з дэзэртырствам. На першым пытаныні вынесена пасстанова, аказаваць широкую дапамогу Чырвонай арміі, а аб харчовым пытаныні пастаноўлена прыняць усе меры, каб выпаўніць харчовую раскладку. Ва ўсіх разглядаемых пытанынх делегаты прымалі гарачы ўздел. Сяляне адчувалі, што яны будаўнічне новага жыцця. Нарада прыйшла вельмі добра. Характарна адзначыць, што разалюцыя прымаецца аднаголосна.

Н. В.

Барацьба з дэзэртырствам.

У Станькаўскай вол. Менскага павету 21-га лістапада адбыўся мітынг, на якім прысутнічала больш 100 сялян і сялянак, на тэму: барацьба з дэзэртырствам. Выступалі прыбыўшы з граду т. т. Лук'янчык і Радзюк, якім задаваліся пытаныні аб школах, кооператывах, лесе. На усе пытаныні дадзены адказы. У канцы мітынгу аднаголосна была вынесена разалюцыя, у якой гаворыцца, што дэзэртыры з'яўляюцца супольнікамі буржуазіі, і сяляне заклікаюць, каб яны добрахвотна з'явіліся, куды пакажа Рабочыніца-Сялянская ўлада. Разалюцыя канчаецца: Няхай жыве часні і съядомы чырвонаармеец! Няхай жыве Чырвоная армія! Сяляне засталіся здаволенымі мітынгам. Прывезенныя газеты і кніжкі былі раздадзены сялянам. Треба адзначыць, што вёскі адчуваюць вялікі брак піколяў; ія школаіла б нашаму нарабацу паклапаціца і аб школыніх падручніках, а настаўнікаў пасетавіць у сакіе-такіе магчымыя варункі. Затым сяляне вельмі патрабуюць будаўлінага лесу для будоўлі хатаў. Треба раз'ясняць сялянам, як можна адтрымліваць пазваленне на вываз гэтага лесу.

Н. В.

Змаганьне з дэзэртырствам.

21 лістапада ў вёсцы Дворычи, Севыніцкай вол. Менскага пав. была уладжана гутарка для сялян. Было больш 30 чалавек. Гутарка вілася на тэму дабравольная ўдзела дэзэртыраў. Сяляне абаізалися дапамагчы ў барацьбе з дэзэртырствам. Гутарку вёў тав. Зьвераў. Раздадзены газеты.

У вёсцы Грэбелькі гутарка вілася 21-га лістапада. Былася гутарка з сялянамі на тэму тыдзень дэзэртыраў. На гутарку прышлі і з вёскі Шчатаўкі. Присутніх было 50 чалавек.

Таго ж дні адбылася гутарка ў вёсцы Малінкі гутарка воласці на тэму дабравотніцкая ўдзела дэзэртыраў. Было 47 чалавек. Раздадзены брашуры.

У Старасельскай вол. Менскага павета адбыўся 21 лістапада сход сялян на тэму дабравотніцкая ўдзела дэзэртыраў. Присутніх было больш 300 чалавек. Прамовы гаварылі прыехаўшы з гораду т. т. Сеніка, Абаленскі і Анацівіч. Сход вынес пасстанову, у якой сказана: прымем усе крокі дадзенія дэзэртырства — гэтай страшнай хваробы. Настрой сялян вельмі добры. У вечары адбыўся спектакль, пастаўлены такімі сіламі. Аднак траба адзначыць, што варта выбіраць п'есы больш рэвалюцыйнага зьместу.

Н. В.

Па Менску.

Да выбараў у Савет Рабочы і Чырвонаармейскіх Дэпутатаў.

У працягу з 22-га па 25-е лістапада ва ўсіх арганізаціях, выключаючы саюз табачнікаў, прыйшлі ў большасці комуністы:

а) у саюзе працаўнікоў мастацтва — 5 комуністаў;
а) у саюзе працаўнікоў грамадзянскага хартаваньня — 8 комуністаў.

Да выдалення бязграматнавіц.

Як мы даведаліся, насыльнікі рэгістрацыі бязграматных пачніцца ў сінезні мес. адчыненіе вячэрніх курсаў.

Харчовая справа.

"Епо" робіць падгатоўчыя крокі даэле таго, каб з сінезні месцы палепшиць харч для савецкіх установаў і насяленія праз павядзеніе пайкоў і інш.